

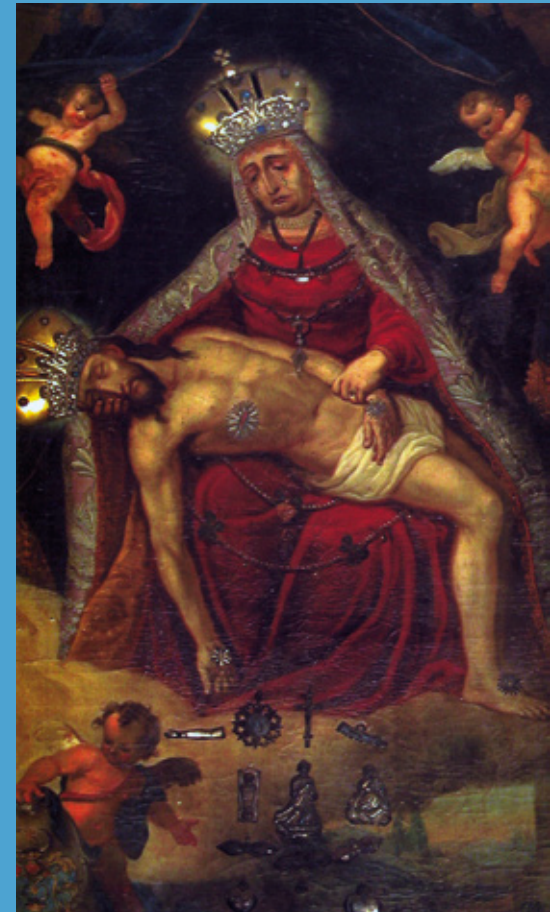

Tengernek Csillaga

Mária korának lapja

2009. máj.–jún.
XIV/3. szám

Ára: 290,- Ft

A sasvári Pieta kegykép másolata

Örömmel nézel rám

Ha lábaidnál ülhetek, rejtőző Istenem,
ez lelke számra maga a mennyország,
magadat itt ismerteted meg velem,
add nekem szívedet, add – így szólsz édesen hozzám.

Csendes beszélgetéseink alatt Veled kettesben
mennyei perceket élek át,
azt mondhatom Istennek: vedd hát szívem, vedd,
és Te, a hatalmas, végtelen, örömmel nézel rá.

Szeretet, édesség járja át lelkemet,
s a Te szüntelen jelenléted,
elragadtatás így a földi életem,
s mint egy szeráf – hozsannát zengek.

Szerény kenyér színe rejti tested, lelked,
elrejtetted benne istenséged,
ez a kegyelem-forrás táplálja életem,
minden égi örömnél többet ér a Te jelenléted.

Ha velem egyesülsz a Szentáldozásban, ó, Istenem,
általad hatalmassá válok – érzem,
Tőled származik ez, ó, Uram, alázattal beismerem,
és segítségeddel szentté válhatok – nyomorúságom ellenére.

(Szent Fausztina – Napló 1718)
Szent Fausztina nővér imája az Oltáriszentség előtt

*Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: Bocsa József, piarista*

Tartalomjegyzék

Dr. Kühár Flóris O.S.B.: Szűz Mária élete	1
XII. Pius pápa imája : Felajánlás Szűz Mária szeplőtelen Szívéhez	11
„Nem ti választottatok engem...” (Jn 15,16)	14
Ima és böjt	15
Megmenekültem a drog és az alkohol fogságából	17
Jézus Szent Szíve (első péntek)	19
Szűzanya Szeplőtelen Szíve (első szombat).	20
Litánia Szent László király tiszteletére	21
Mária kegyhelyek	
Sasvári Fájdalmas Anya	23
Amit Csiksomlyóról kevesen tudnak.	24
Mária kora	
Mária hónapja és a máriás népi vallásosság	26
Pünkösdi búcsú Csiksomlyón	28
Az Isten nélküli társadalom csődje	30
Postaládánkból	33
Rózsafüzér	
Gabriele Amorth atya: Mária Jézushoz vezet	34

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.
Internet: www.tengernekcsillaga.hu
E-mail: stella-maris@freemail.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: *Istenszülő, orosz ikon*

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, illetve e-mailen és megvásárolható a templomokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Szűz Mária élete

Dr. Kühár Flóris O.S.B.

Éva – Ave

Az Isten azzal fejezte be a teremtés művét, hogy Ádámnak hozzávaló élettársat alkotott, Évát, az élők anyját. Az asszony által vette kezdetét a bűn, ő volt az, aki hallgatott a kísértő szavára. Az első bűn által áradott el a világon a gonoszság, az emberek elfordultak az Istentől, romlottak lettek erkölcsükben. A bűnnek zsoldja pedig a szenvedés, a halál, s kárhozat.

Amikor az Isten kimondta az ítéletet a Sátán és az ősszülők fölött, megígérte azt is, hogy nem hagyja az ősszülők ivadékát, az emberi nemet örökké a Sátán rabságában, a bűn uralma alatt. Az ősevangélium még homályos szavaival mondotta a kígyóba rejtőzött sátánnak: Ellenkezést vetek közötted és az asszony között; a te ivadékod és az ő ivadéka között; ő megrontja fejedet, te pedig sarka után leselkedel (Gen. 315.).

Az Isten megfordítja a bűnnek rendjét. Éva nem ellenkezett a Sátánnal, hanem hallgatott rá. Az Isten ellenkezést vet a Sátán és az asszony közé, a Sátán társai és az asszony ivadéka közé. A Sátán megrontotta az emberi nemet; Isten megígéri, hogy az asszony és ivadéka megrontja a sátán fejét, tönkre teszi hatalmát. Legyőzi a bűnt, vele a halált és a kárhozatot.

Az Anyaszentegyház nagyszombat hajnalán ünnepli liturgiájában az ősevangélium beteljesedését. Felujjongva magasztalja a második Ádámot, Krisztust, aki helyettünk az örökkévaló Atyának lefizette Ádám vétkének árát és az ősi bűn adóslevelét önnön vérével eltörölte. „De csodálatos a te jószágod hozzánk ereszkedése! – így kiált fel az egyház. – De felfoghatatlan a te szereteted: hogy a szolgát kiváltsad, Fiadat általad! És Ádám vétke kellett hozzá, hogy Krisztus halála engesztelje! Szerencsés a vétek, melynek ily nagy Megváltó kellett...”

„Az Isten asszonytól, de szűztől kívánt megtestesülni, hogy hasonlót hasonlóval fizessen, a rosszat jóval gyógyítsa, a bajtokozó tövist kitépje, a bűn adóslevelét eltörölje. Éva volt a tövis, Mária lett a rózsa. Éva tövise sebzett, Mária rózsája szíveket élesztett. Éva tövise halált okozott, Mária rózsája üdvös sorsot hozott. Mária szüzessége által volt fehér rózsa, szeretete által piros rózsa; szűzi fehér volt testében, piros színű lelkében. Fehér volt erényeiben, piros a bűn legyőzésében, fehér, mert szerette Istent, piros, mert szeretetből megsajnálta az embert.” (Szt. Bernát)

A második Évát, a Megváltónak anyját az angyal így köszönti: Ave Maria!

Az Egyház is így hódol előtte:

Tengernek csillaga, Isten édesanyja,
üdvözlégy mindég szűz, menny boldog kapuja.

Te, kinek Gábrriel ajka mondott Ávét,
tégy közöttünk békét, fordítsd Éva nevét.
(Ave maris stella. Babits ford.)

Éva nevével szállt a földre a büntetés átka, Mária nevével a megváltás áldása. Az Isten angyala köszöntésével Éva nevét Ave-ra fordította.

Immaculata

A Teremtő először alkotta Ádámot és belőle Évát. A megváltás rendjében ezt a sorrendet is megváltoztatta. A második Ádám asszony szülötte. Annak az ivadéka, akiben beteljesedett az ellenkezés a Sátán és az Asszony között; aki Fiával eltiporta a Sátán fejét.

A Teremtő az ősszülőket a Paradicsomba helyezte. Amikor az idők teljében megkezdí a megváltás tervét, a paradicsom minden szépségét, báját behelyezi annak lelkébe, akit Isten anyjává szemelt ki. Évezredek át készíti elő rá az emberiséget. Úgy tesz, mint a művész, aki főművéhez több vázlatot is készít, felcsillantja egy-egy vonását, megmutatja alakját; de azt, ami a lelkében él, csak a végső képben vagy szoborban fejezi ki. Az Isten az ősszülőkből mindjárt remekeket alkotott; saját képmását dolgozta ki bennük, gyermekeivé fogadta őket. Amikor azonban a bűn elrontotta az Isten képmását az emberen, az Isten elhatározta, hogy visszaállítja eredeti szépségébe saját remekét.

Az őszövetség folyamán előképek által jelezte szándékát. A Megváltó anyjának előképe Éva is a bűnbeesés előtt. Lelkének egyes erényei ragyognak az őszövetség nagy asszonyain. Fiát védő szeretete jelentkezik Mózes anyjában; népét okos kormányával megmentő bölcsessége Deborában, akinek irányítása szerint győzték le az izraeliták Kánaán királyát. Debora győzelmi dalt, az Isten anyja Magnificat-ot énekelt. Alázata és Istenben bízása megmutatkozott Annában, Sámuel bírós és prófeta anyjában. Hivatását hirdették előre Judit, aki legyőzte a támadó vezért és Eszter, aki népéről hártotta el a király haragját. Az az édesanya, ki végignézte hét fiának kínhalálát és biztatta őket, hogy inkább viseljék el a halált, mint hogy hűtlenek legyenek atyáik törvényéhez, a vértanúk királynőjének volt az előképe.

Az őszövetségi kinyilatkoztatás jelképekben is mutatott rá. A szövetség sátrát beárnyékolta az Úr jelenlétét hirdető felhő és az Úr fönsége ragyogott

benne. Szűz Máriára leszállt a Szentlélek ereje; az Úr maga lakozott benne. A szövetség szekrényében őrizték a törvénytáblát és a mannát. A szent Szűz az újszövetség törvényhozóját, az élet kenyérét hordozta méhében.

Ezekiel prófétának megmutatta az Úr látomásban a templom keleti kapuját. A kapu zárva volt. Azt mondta az Úr a prófétának: „Ez a kapu zárva lesz; férfi nem megy át rajta; mert az Úr, Izrael Istene ment át rajta; zárva marad a fejedelem számára.” (Ez. 44,139.)

Ebben a látomásban a Szűzanya szüzességének jelképét látták meg a szentatyák. Izajás prófeta szerint Jessze (Dávid király ősatyja) gyökere törzset hajt és a törzsön virág terem. Jessze virágzó törzse a Boldogságos Szűz, virága a Megváltó. (Iz. 11.)

Ugyancsak Izajás jövendöl közvetlenül is, nemcsak jelképben a Megváltó anyjáról: „Íme egy szűz fogan és fiat szül, kinek Emmanuel (Isten velünk) lesz a neve.” (Iz. 7.)

Az őszövetségi kinyilatkoztatás vázaltszerűen megrajzolja már a Boldogságos Szűz életét és vonásait. A betlehemi Jessze fájának lesz virágot hozó ága. Szűzen fogan és fiában az Isten lesz velünk. Általa valósul meg az ősevangélium. Ő viszi diadalra a Sátánnal való küzdelmet, beteljesíti az ellenkezést a Sátán és az Asszony közt. Ő és ivadéka megrontja a Sátán fejét, megtöri hatalmát. Még meg sem jelent, hogy az idők teljének az Isten országának hajnalhasadását jelezze, az Énekek Éneké-nek menyasszonyában máris az ő szépségét, báját hirdeti az őszövetség költője.

„Kicsoda az, aki úgy jön elő, mint a hasadó hajnal; szép, mint a hold; ragyogó, mint a nap és ellenségeit rettentő, mint a jól rendezett hadsereg?” (Én. 6,9.)

A mezők virága, a völgyek lilioma csak árnyképe az ő érintetlen szépségének. Mint liliom a tövisek között, olyan ő társnői közt. Hisz egészen szép, makula nincsen rajta (Én. 4,6.) Hasonlítja a bezárt kerthez, a tiszta forráshoz, élővizek kútjához.

Akit Isten a Megváltó édesanyjának szánt, arra nem szállhatott az ősszülőktől az eredeti bűn foltja; aki legyőzi a Sátánt, nem állhatott egy pillanatig sem az Ördög uralma alatt. Aki az Isten Fiát foganja méhében, maga is szep-lőtlenül fogantatott, hogy tiszta, szent hajléka lehessen a megváltó Jézusnak, akire a nemzetek várokoztak.

Hisz aki által a bűn kezdődött, Évát is büntetlennek, tisztának alkotta az Isten. Szeplőtelen, malasztal teljes fogantatásában is az, aki isteni fiával megtöri a bűn hatalmát.

Názáret virága

Megérkezett az idők teljessége; az Úr megváltja az ő népét. A megváltás első sugarai rávetődnek arra, aki a Megváltónak anyja lett.

Joakim és Anna volt a hagyomány szerint szüleinek a neve. Családjuk valamikor nagy, hatalmas volt, – Dávid király családja. A hatalom és a vagyon elveszett a királyi ház bukásával, az új uralkodók üldözték Dávid leszármazottait. El kellett vonulniuk a zsarnok Heródes szeme elől, el is mentek őseik városából, Betlehemtől, hisz az nagyon közel volt a fővároshoz. Ott állandó rettegés lett volna életük. Kerestek csendes, nyugodt helyet, ahol boldogan élhettek, ahol őseik hitét nyugodtan gyakorolhatták, és biztos reménnyel várhatták a szabadtót, kit az Úr népének ígért. Elmentek messze, északra a fővárostól, Galileába, ott egy kedves völgynek a mélyén megtelepedtek Názáret városban. Szereztek házat, vettek földet, éltek, mint mások ott; művelték a földet, legeltették a nyáját és hűek voltak az Istenhez, aki irántuk való szeretetét azzal mutatta meg, hogy imádságuk és jámborságuk jutalmául kedves gyermeket adott nekik.

Názáret virágos kertet jelent. A kis város maga is megfelel nevének. Ebben a kertben sarjadt a „titkos értelmű rózsza”, az emberiség legszebb virága.

Joakim és Anna nem is tudták igazában, milyen kincset bízott rájuk az Úr. Nem vették észre, hogy az ő gyermekük fogantatásakor felujjongott az ég és az angyalok üdvözölték királynéjukat. Nem tudták, hogy az Isten kegyelme egészen beragyogta, hogy a bűn ereje megtörött rajta.

De amikor a gyermek fejlődni kezdett, akkor látták, hogy az ő gyermekük egészen más, mint más gyermekek. Ösztönök nem uralkodtak rajta úgy, mint másokon. Nem kapott mohón a táplálék után, nem volt panasza, ha valami bántotta. Indulat, harag nem vitte rosszra. Év múlt el év után a gyermek fölött és rendkívüli jósága mindinkább megnyilvánult. Imádságra nem kellett szoktatni, erőltetni. Édesanyjának nem kellett egyetlen szóval, de egyetlen pillanattal sem büntetni.

Legszívesebben volt édesanyjával, vele kezdett imádkozni. Esténként édesatyja, Joakim beszélt neki sokat a zsidó nép történetéből, annak nagyságáról, mikor még őseik, Dávid és Salamon voltak a királyok. Nagyon szerette hallgatni a szent könyvek történeteit, és amikor imádkozott, azokat a szép zsoltárénekeket imádkozta, melyeket édesanyjától tanult.

Az evangéliumok nem beszélnek az ő gyermekkoráról. Ez a hallgatás utal arra a szent csendre, mely a názáreti kislány lelkében honolt. Hallgatag, magába vonuló, dolgos és szerény gyermek volt. Mint a bezárt kert: szépségét, illatát, lelkének hamvát elrejtette. Csak az Isten volt tudója áhítatának, jámbor, szent életének. Előtte rossz szót nem volt szabad mondani, mert szemének

tiszta tekintete elfojtott minden rossz gondolatot. A leányos hiúság sohasem bántotta; neki nem kellett a feltűnő ruha, nem akart másoknak tetszeni.

Szülei látván leányuknak jóságát, azt a sok kegyelmet, mellyel az Isten elhalmozta, elhatározták, hogy a templom szolgálatára szentelik. Nehéz volt nekik megválni tőle, de Ábrahámra gondoltak, aki egyetlen fiát is föl akarta áldozni Istennek.

Az Isten házában

Szülei elvitték a jeruzsálemi templomba. Ott a szentély mellett nevelődtek azok a leányok, akiket szüleik az Istennek ajánlottak fel. Mária, bár nagyon szerette jó szüleit, mégis boldog volt, hogy ide került. Ha visszagondolt a szülői házra és vágya támadt volna az otthon után, buzgón imádkozta ősenek, Dávidnak zsoltárát: „Uram, mily kedvesek a te hajlékaid! Egy nap a te templomodban többet ér, mint ezer a bűnösök hajlékaiban!” (83. Zsoltár)

A gyermekeleány a maga módja szerint szolgálója lett az Úrnak. Olvasgatta a szent könyveket, javítgatta a templomi ruhákat, társaival énekelte Dávid zsoltárait. A fényes, hatalmas templom mellett az Isten közelében érezte magát. Szíve megdobbant, mikor az áldozat órája eljött és az égő áldozat füstje felszállt a magasba. Az ő lelke mindig arrafelé szállt. Onnan felülről várta ő is, akit az egeknek kellett harmatozniuk a földre, – a Messiást, a szabadtót. Hányszor gondolt rá zsoltáréneklésében, hányszor a próféták olvasása közben! Tudta, hogy itt a templomban fog megjelenni és eszébe megvillant a gondolat: itt az ideje, hogy jöjjön, hisz már nem Juda törzse uralkodik az országban, nem övé a fejedelmi pálca, hanem az idegen zsarnoké, Heródesé. Mennyit imádkozott, hogy jöjjön, szabadítsa meg már népét!

Arra gondolt, mily boldognak kell lennie annak a nőnek, aki a Megváltó anyja lesz. Már előre nagy tiszteletet érzett vele szemben. Izrael leányai rejtett vágyaikban kívánták maguknak ezt a dicsőséget; oly szerény és alázatos volt, hogy szolgálni szeretett volna annak az asszonynak, aki Megváltóját a világra hozza.

Amikor a törvény megengedte, tizenkét éves korában le is mondott erről a lehetőségről. A Szentlélek megvilágította lelkét, és egyszerre átérezte, mily nagy dolog: soha férfit nem ismerni és testét-lelkét az Úrnak tisztán följánlani. Naponként látta, hogy mutatnak be áldozatot a papok. Gondolta, ő nagyobb, szebbet, tisztábbat áldoz: saját lilimos, érintetlen szívét, hogy egészen az Úré legyen. Boldog volt, mikor ezt a fogadalmat tette.

Csendes, Istenbe merülő ifjú életébe nagy események szóltak bele.

Joachim és Anna, az ő jó szülei közben megöregedtek. Nyugodtan várták volna az élet végét, hogy megtérhessenek őseikhez, ha nem lett volna nagy

gondjuk leányukra, akit árván hagynak maguk után. Körülnéztek a rokonságban, keresték, kire bízassák édes gyermeküket. A rokonságból József nyerte meg tetszésüket. Ő is Dávid családjából való volt; nemes, királyi ágból sarjadt; de származásánál is nemesebb volt a lelke. A jó szülők tervezgettek, beszéltek Józseffel leányukról; fogadalmáról nem tudtak. Az Úr Isten is tervezett és egymásután magához szólította őket.

Testvér a testvér mellett

Mária árván maradt, ifjan, minden támasz nélkül. A templomban többször találkozott rokonával, az öreg Zakariás pappal, aki meg-megjött Jeruzsálembe, mikor az áldozatbemutatás sora rákerült. A szegény árva, mikor a keserű hírt szülei elhunytáról megtudta, hozzáfordult, pártfogását, védelmét kérte. Zakariás érezte, hogy kötelessége a szüzet oltalmába venni, élete sorsát eligazítani. Megbeszélte feleségével, Erzsébettel a dolgot; Máriát kihozták társnői közül és elvitték haza, Názáretbe. Ott a rokonsághoz fordultak, hallották a szülők tervezgetését és ajánlották Máriának, menjen férjhez a Betlehemből származó Józsefhez, hogy egyrészt a család együtt maradjon, másrészt a szülői vagyont is biztos kézbe juttassa. A törvény is ezt kívánta.

Józsefnek, aki szelídlelkű ácsmester volt és úgy tartotta fenn magát, nem volt nehézsége a rokonok terveivel szemben. Részvétet is, szeretetet is érzett az árva leánnyal szemben, akinek ragyogó ifjúsága és rendkívüli jósága lelkét egészen betöltötte. A törvénytől előírt kötelesség teljesítése is sarkalta; neki, a legközelebbi rokonnak kellett a magányos árvát magához venni feleségül.

Az árva, aki fölött így rendelkezett a törvény és a rokonság, nagy zavarban volt. Magát az Úrnak adta, fogadalmát megszegni semmiképpen sem akarta. Az emberektől az Úrhoz fordult tanácsért, mitévő legyen? Az Úr, aki áldozatát elfogadta, nem hagyta cserben szolgálóját. Mária első találkozásuk alkalmával mindent elmondott Józsefnek. Megmondta, hogy ő érintetlen akar maradni. Csak így mehet hozzá, mint testvér bízza magát testvére.

József meglátta az Isten akaratát a szűz elhatározásában. Nemes lelke nem riadt vissza a ráváró nehéz feladattól. A szűznek őrzője lesz, külsőleg úgy viselkednek, mint házastársak; eljegyzi magának, elviszi házához, gondozója lesz; de mindketten lemondanak egymásról ugyanakkor, midőn házastársak lesznek.

Erre az elhatározásra volt szüksége az Úrnak, ő hajlítottá József szívét. Az ő választott leányát, egyszülött fiának leendő anyját csak ily férfira bízhatta.

József eljegyezte a szüzet házastársul. A Gondviselés erre a szűzi házasságra várt, hogy tervét megvalósítsa.

Íme, az Úr szolgáló leánya

A szűz Józsefnek felesége lett az emberek szemében; életét hozzá kötötte. Csendesen múltak a napjaik. József dolgozott; Mária igyekezett házát, otthonát kedvessé tenni, rendben tartani.

A csendes völgyre szép tavasz ereszkedik; elolvasztotta havát, bevonta zöld pázsittal rétjeit és legelőit; kicsalta a nyáját a hegyoldalba. Megindította az életet a fákból, rügyező leveleket varázsolt ágaira. A magas Libanon hegység felől nem jöttek már a zord téli szelek, melyektől fázik a rét, a levél, a virág. A gyümölcsfák virágozni kezdtek és illatuktól édes lett Názáret völgye.

Ilyen tavasz kellett ahhoz, hogy az Úr a maga édes gyümölcsstermő ágát oltassa az emberiség öreg fájába.

Erről a tavaszról dalolt az Énekek Éneke (2., 11.sk.)

„Elmúlt már a tél, az esők árja megsillapodott és felszikkadt, megjöttek földünkre a virágok. Itt az idő megmetszeni a szőlőt. Gerle hangja bűg a mezőn; a fügefán rügyek bontakoznak. A szőlővirág illatot lehel.”

A tavasz bevitte üzenetét a virágok illatában csendes estén Mária házába, ahol a szűz térdelt, imádkozott. Ki tudná megmondani, mi volt az imádsága, miért tárta ki karját, mintha onnan felülről várna valakit? Elmerült egészen, öntudatában elveszett a tavasz, a virágzás, az illat.

A szobába belépett Gábor, az Úrnak anygala, aki ötszáz évvel előbb Dániel prófétának jövendölte a Messiás eljövételének idejét, hat hónappal előbb Zakariásnak adta tudtul a Messiás előfutárjának születését. Megjelent, meghajolt, királynője előtt hódolt. Köszöntötte. „Üdvözlégy, malasztal teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között.”

A szűz magához tért imádságából, ránéz a köszöntőre, érzi, mennyei szellem áll előtte, de nem értette, mért mondja neki ezeket. Az angyal észrevette zavarát, félelmét. „Ne félj, Mária, – most nevének szólította – mert kegyelmet találtál az Istennél. Ezt kell tudnodra adnom. Gyermeked lesz, akit Jézusnak nevezel. Nagy lesz ő, a Magasságbelinek a fia. Az Úristen átadja neki ősatyjának, Dávidnak a székét és uralkodni fog Jákob népén mindörökké, uralkodásának nem lesz vége soha.”

A szűz megértette, hogy az angyal az évezredek óta várt Megváltónak a megszületését hozza híru és éppen ő lesz az édesanyja, aki gondolni sem mert soha erre, aki fogadalommal kötötte le magát a szüzességre. Megrendült a hír fölségétől, de egy pillanat alatt átvillant benne az a gondolat a fogadalmára.

Azért kérdezte az angyalt: „Hogyan lehet az, hiszen én (fogadalmamnál fogva) férfit nem ismerek.”

Az angyal eloszlatta a szüzességet szerető lélek ezen nehézségét.

„A Szentlélek száll reád és a Magasságbelinek ereje árnyékoz be téged. Azért a szent is, ki tőled születik, Isten fiának fog nevezetni.” Hogy az Isten ígéretének valóságáról meggyőződhessek, jelet is mond neki. Hitét, bizalmát ezzel bátorítja. „Vedd tudomásul, hogy rokonod, Erzsébet, fiút fogant öregségében és már hatodik hónapja, hogy akit meddőnek gondoltak, áldott állapotban van. Istennél semmi sem lehetetlen.”

A szűz látta, hogy szüzességét nem fenyegeti veszély; neki elég volt, hogy ezt tudta. Az Isten hatalmát hitte, nyugodtan bízta most már magát rá.

Nem talált más választ, csak azt mondhatta: „Íme az Úr szolgáló leánya vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.”

Erre a szóra az angyal eltűnt, az égből leszállott a Magasságbelinek Fia és a Szentlélek erejével megtestesült a tiszta szűz méhében. Az Isten Fia ember lett, emberi testet és lelket alkotott magának. A rég várt Megváltó a földre szállt és a szent szűzet választotta édesanyjával.

A názáreti szűz feleletére az egzek az Igazat harmatozták onnan felülről, az angyalok hódoltak az ég királyának, a szent szűz pedig boldogan fogadta Istent, aki gyermeke lett.

Ez volt az a gyümölcsoltó tavasz.

Emlékét hirdeti mindennap háromszor a hegyek, völgyek, rónák fölött csengő harangszó, melyre kalaplevéve köszönti az ember Megváltójának, Istenének anyját, az angyal köszöntésével és imádságába foglalja azokat a szavakat, melyek kimondásától függött az Ige, a második isteni személy megtestesülése.

„Az angyali üdvözlés által adja tudunkra Isten – úgymond szent Jeromos –, mily szép és nagyságos a mindenkor szűz Boldogasszony. Azt mondja az angyal: Üdvözlés malasztal teljes, az Úr van teveled, áldott vagy az asszonyok között. Úgy illett, hogy az Isten a kegyelmek teljes bőségével gazdagítsa azt, aki a mennynek dicsőséget, a földnek Urat adott, általa szállt béke a földre, hit a világba; általa veszett a bűn, nyert rendet az élet, szabályt az erkölcs. Valóban malasztal teljes; mert mások részenként kapták, de Máriára a kegyelem özöne egyszerre szállt rá. Az ósatyák és a próféták is kegyelmet nyertek az Istentől, de nem annyit, mint Mária; őt betöltötte mindaz a kegyelem, ami Krisztusban van – bár másként, mint Krisztust. Áldott ő az asszonyok között; ez annyit jelent, hogy áldottabb, mint minden más asszony. Amennyi átok Éva által zúdult a világra, mind elvette Mária áldása.”

Magasztalja az én lelkem az Urat

Egyelőre nem tudta senki, mi történt. Mária szívébe zárta titkát és egyedül volt az ő üdvözítő Istenével. Valami sarkalta, ösztönözte, hogy titkát nyilvánosságra

hozza. A nagy boldogság-e, melynek nem akart egyedül részese lenni, vagy a félelem, hogy József mit fog tenni, ha nem tudja mi történt, és mégis észreveszi a változást?

Az angyaltól megtudta, Erzsébetről, aki oly jó volt hozzá mindig, hogy mi történt vele. Gondolta, hogy ő meg fogja érteni helyzetét, hiszen ő is rendkívüli módon nyerte el a rég sóvárgott ajándékot, a gyermeket. Az idős asszonyhoz, a rokonhoz bizalommal tudott lenni. Arra is gondolt, hogy az öreg házastársaknak életét ez a nem várt áldás nehezebbé tette, Erzsébetnek szükség van valakire, aki ily körülmények közt gondját a háznál megossza és segítsen neki.

Nagy út állott az ifjú Szűz előtt. Éppen húsvét közeledett, az emberek atyáik szokása szerint csoportokba verődve megindultak a szent városba. Zakariás városába, Hebronba ezen az úton kellett menni, Mária megbeszélvén Józseffel távozását, útnak indult egy csoporttal.

Az emberek mennek az ünnepre, és nem tudják, hogy a Megváltó már közöttük van. Ajkukon a várakozás, a vágy dalai kelnek szárnyra, csak a szent Szűz lelke boldog, hogy vele van az Isten. Mily más az ő éneke most, mint a zsolnárok távoli vágya! Az Úr az ő templomában! Mily fönséges ez a hegyen-völgyön átmenő Istenháza, ez a hallgatagszavú és énekes szívű názáreti Szűz!

Az ünneplők megérkeznek a szent városba, Mária csak messziről üdvözlé most a fővárost és siet tovább Hebronba. Öt napi út után megérkezett Zakariás házához.

Az öreg pap ama nagy nap után, mikor az angyal tudtára adta a Megváltó előfutárjának születését, mikor kételkedése miatt szólását is elvesztette, csendesen elmélyedt a neki hírül adott titkon. Erzsébet telve volt hálával, hogy az Úr erre a kegyelemre méltatta és várta a napját, mikor egyetlen gyermekét megláthatja.

Mária, az ő unokahúga váratlanul jött. A ház küszöbéről a szokott módon köszöntötte Erzsébetet: Az Úr van teveled!

Erzsébet ezen szavak hallatára érezte, hogy a gyermek, kit méhében hordott, örömeiben megmozdult. A Szentlélek megvilágította az anya értelmét és megértette, hogy gyermeke azon pillanatban tisztult meg az eredeti bűntől és telt el az isteni kegyelemmel. A Szentlélek sugallatára Erzsébet fölismerte Máriában az Isten anyját és fölkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse! Honnét ér az a kegyelem engem, hogy az én Uramnak anyja engem meglátogat? Mihelyt hallottam üdvözlésedet, a gyermek, kit hordok méhemben, följuggott örömeiben. Boldog vagy, hogy hittél, mert mindaz teljesedik, mit az Úr előre megmondott neked.”

A lelkes üdvözlő szavakra dalba fakadt az a boldogság a Szűz szívében, amit eddig rejtegetett és titkolt. Szíve csordultig tele volt örömmel, már nem fojthatta magába. Az ének méltó volt ősatyjához, Dávidhoz. Évezredek vágyak beteljesülését hirdette. A názáreti szűz most nem Dávidnak zsoltárát énekelte, hanem a magáét.

*„Magasztalja az én lelkem az Urat
és örvendez lelkem az én üdvözítő Istenemben.
Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát:
íme mostantól kezdve boldognak hirdet engem minden nemzedék.
Mert nagy dolgot vitt bennem véghez a hatalmas,
kinek szent az ő neve.
Az ő irgalmassága nemzedékről-nemzedékre száll,
azokra, kik őt féltik.
Hatalmas dolgot cselekedett az ő karjával,
elszélesztette a szívük szándékában kevélykedőket.
Levetette a hatalmasokat székeikről
és fölemelte az alázatosakat.
Az éhezőket betöltötte jókkal
és a gazdagokat üresen elereszté.
Oltalmába vette Izraelt, az ő szolgáját,
megemlékezvén irgalmasságáról.
Miként megmondotta atyáinknak,
Ábrahámnak és az ő ivadékaiknak örökre.”*

Erzsébet és Zakariás ámulva nézték az Istennek e gyönyörű teremtményét, akinek az arcán és egész valóján sugárzott a test és a lélek eredeti szépsége. Az ének alatt szeméből égi fény áradt, mintha a próféták lelke szállta volna meg. Úgy állt előttük, mint királynő, akinek hatalmán nemzetek élete fordul meg; úgy néztek rá, mint a teremtés koronájára, akiben az Úr megújította az első emberpár még el nem vesztett méltóságát.

Megértették az éneket és örültek a szűz boldogságában saját maguk és népük megváltásának.

Most már hárman tudták a nagy dolgokat. Hódoló áhítattal beszéltek róluk. Mária lelke folyton a „Magnificat”, az ő zsoltára érzelmeivel volt tele, akkor is, midőn rokonának házi dolgait végezte, amikor szolgálta az öreg házaspárt. Szíves jóságával volt mindenben segítségükre.

Erzsébet napja közel volt, a szent szűz nem akarta ezt megvárni, akkor ugyanis jönnek majd az ismerős asszonyok, hogy ápolják, gyámolítsák. Körülbelül három hónapig volt náluk, aztán haza indult.

Fájdalmas búcsúzás előzte meg elindulását. Mária érezte, hogy a boldog napok után most következnek a megpróbáltatás napjai.

Hazaérkezett. Józsefet oly szeretettel üdvözölte, amelyet az áldott lélek csak megérdemelt. Szólni nem akart neki, bár fájt az a gondolat, hogy Józsefnek fájdalmat okoz hallgatásával. De csak az Úr biztosíthatta Józsefet hitvese tisztaságáról, midőn a látszat mást mutatott.

József észrevette, hogy hitvese édesanya lesz. Lelkét első pillanatra kínzó gyanú lepte meg, de nem tudott a gyanúnak hitelt adni. Ismerte Máriát, látta szűzi életét, hogyan tudta volna elhinni, hogy ez a tiszta lélek oly rettenetes bűnnel szennyezze magát.

Mária hallgatott és imádságaiban kérte az Urat, világosítsa fel Józsefet. Szelíden tűrt és várt, soha zavart, bánkódást nem árult el. József látta, hogy Mária ártatlan. A titkot azonban nem tudta megérteni. Arra határozta el magát, amit igazságos lelke szükségesnek tartott. Titokban, hogy föltűnést ne keltsen, akarta elbocsátani. A törvény jogot adott volna neki, hogy törvényszék elé állítsa, és hütlenséggel vádolja. De ő ezt nem tehette, hiszen meg volt győződve ártatlanságáról.

Tervével készen volt, de még nem árulta el Máriának.

De íme, álmában megjelent neki az angyal és azt mondta: „József, Dávid fia, ne félj Máriát feleségedül megtartani. A Szentlélektől való a gyümölcs, melyet méhében hord. Fia születik és nevét Jézusnak hívod; ő fogja népét a bűntől megváltani.”

József fölébredt. Elgondolkozott azon, amit az angyal mondott neki. Most értette meg Izajás próféta jövendölését: „Íme a szűz méhében fogan és fiút szül és Emmanuel lesz a neve”... Örült, hogy a gyanúnak nem adott hitelt és most egészen megértette saját hivatását. A Megváltónak, az ő anyjának lesz az őre, gondviselője.

A komor fellegek eltűntek, a két áldott lény szeretetének sugarai most már zavartalanul ragyogták be a csendes názáreti házat.

Felajánlás Szűz Mária szeplőtelen Szívéhez

XII. Pius pápa imája

Szentolvasó Királynője, keresztények segítsége, az emberi nem menedéke, Isten harcainak győztese! Esedezve borulunk le trónod elé abban a biztos reményben, hogy kiesded számunkra az irgalmat, kegyelmet, hathatós segítséget és védelmet a megpróbáltatások jelen napjaiban, nem ugyan a mi érdemeinkért, amelyekre nem hivatkozhatunk, hanem kizárólag anyai Szíved

mérhetetlen jóságáért. Neked, a Te szeplőtelen Szívednek ajánljuk és szenteljük magunkat az emberi történelem e megrázó óráiban, egyesülve nemcsak az Anyaszentegyházzal, Jézusod titkos testével, amely annyi helyen szenved és vérzik, s oly sokféle gyötrelmet él át, hanem egyesülve az egész világgal, amely átkos viszályoktól szétszaggatva gonoszságainak áldozataként újból a gyűlölet lángjaiban ég.

Indítson könyörületre a sok anyagi és erkölcsi romlás; atyák, anyák, hitvesek, testvérek és ártatlan gyermekek mérhetetlen fájdalma és szorongattatása; annyi virárgyámban letört élet; a szörnyű vérontásban szétmarcangolt annyi emberi test, annyi gyöttrődő és haláltusában szenvedő, vívódó lélek, aki az örök halál veszedelmében forog!

Ó irgalom Anyja! Esd ki Istentől a békét és mindenekelőtt azokat a kegyelmeket, amelyek pillanat alatt képesek megtéríteni a emberi szíveket; azokat a kegyelmeket, amelyek előkészítik, megvalósítják és biztosítják a békét.

Béke Királynője, könyörögi érettünk, és eszközöld ki a háborús világnak a békét igazságban, méltányosságban, Krisztus szeretetében. Add meg nekik a fegyverek megnyugvását és a lelkek békéjét, hogy a rend nyugalmaiban terjedjen Isten országa.

Vedd oltalmadba a hitetleneket és azokat, akik még mindig a halál árnyékában sínylődnek, adj nekik békét, és eszközöld ki, hogy számukra is felragyogjon az igazság napja, hogy velünk együtt zenghessék a világ Üdvözítőjének: „Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön a jóakarátú embereknek.” (Luk 2,14)

Részesítsd a béke áldásaiban és vezesd vissza Krisztus egyetlen aklába, az egyetlen és igazi pásztorhoz azokat a népeket is, amelyeket a tévedés vagy egyenetlenség tőlünk elszakított, főleg azokat, akik különös tiszteletet tanúsítottak Irántad, akiknél nem akadt lakóhely, ahol ne őriznék – ma talán rejtve és jobb időkre eltéve – tiszteletreméltó képedet.

Szerezz békét és teljes szabadságot Isten Szentegyházának, vess gátat az új pogányság özönlő áradatának; szítsd a szívekben a tisztaság szeretetét, a keresztény élet gyakorlását és az apostoli buzgóságot, hogy az Istennek szolgáló népek érdemekben és számban gyarapodjanak. Végül pedig, amint Jézusod Szívének felajánlottuk az Egyházat és a egész emberi nemet, hogy beléje helyezve minden reményünket, e Szív legyen számunkra a győzelem és üdvösség jele és záloga; ugyanígy Neked, a Te szeplőtelen Szívednek örökre felajánljuk magunkat, Anyánk és világ Királynője, hogy szereteted és pártfogásod siettesse Isten országának győzelmét, és az összes nemzetek egymással és Istennel megbékélve boldognak hírdessenek Téged, és a föld egyik sarká-

tól a másikig Veled együtt zengjék a dicsőség, szeretet és hála örök magasztaló énekét (Magnificat.) Jézus szentséges Szívében, amelyben egyedül találhatjuk meg az Igazságot, az Életet és a Békét. Amen.

(A Szentatya ezen ima egyszeri elmondásáért 3 évi, illetve naponkénti elmondásáért havonként egyszer teljes búcsút engedélyezett – a szokásos feltételek mellett.)

Keresztények segítsége, máj. 24. Mindenható és irgalmas Isten, aki a keresztény népek védelmére a boldogságos Szűz Máriában mindenkor csodálatos segítőt szerztél, engedd kegyesen, hogy hatalmas védelme alatt biztosan küzdjünk ez életben, és halálunk óráján diadalt arassunk a gonosz ellenségen. A mi Urunk....

Mária, minden kegyelmek közvetítője, máj. 31. Úr Jézus Krisztus, közbenjárónk az Atyánál, Te közvetítőnké teted szentséges Szűzanyádat, aki nekünk is anyánk; engedd kegyesen, hogy mindazok, akik jótéteményeidért Hozzád könyörögnek, általa mindenkor meghallgattatásnak örvendjenek. Aki élsz....

Szent László király, jún. 27. Úristen! Aki szent László hitvallódat sokféle csodával dicsőítetted; engedd, kérünk, hogy az ő érdemei mindenkoron megóvjanak minden gonosztól, és eljuthassunk az örökké tartó örömeikre. A mi Urunk....

Boldog Jolán, IV. Béla magyar király leánya, jún. 17. Mindenható örök Isten, aki boldog Jolánt irgalmasan kiragadtad a tiszteletből és gazdagságból és vele Fiad alázatos keresztjét és a test megtagadását választattad; engedd érde-meidért és közbenjárására, hogy minden földit megvessünk, és a mennyieket őszinte szívvel keressük. Ugyanazon....

Hit, remény, szeretet és tökéletes bánat

Ha pap nélkül kellene meghalnod, csakis a hit, remény, szeretet és a tökéletes bánat fölkelése menthet meg téged: azért ezt minden embernek úgy kellene tudnia, mint a „Mi Atyánk”-ot!

Istenem, hiszek te benned, mert te az örök igazság vagy. Istenem, remélek te benned, mert végtelenül jó vagy. Istenem, szeretlek téged mindenek fölött,

mert te végtelenül szeretetreméltó vagy. Irántad való szeretetből szeretem felebarátomat, mint önnönmagamat.

Főképp azért szeretlek téged Istenem, mert értünk emberré lettél és irántunk való szeretetből és a mi bűneinkért meghaltál a kereszten, nehogy mi a pokolba jussunk és örökre égjünk!

Tökéletes bánat.

Ó, keresztre feszített Jézus Krisztus, sajnálom, hogy megbántottalak, szent sebeidre és szenvedésedre kérlek, bocsáss meg nekem, és ne hagyj engem bűneimben meghalni, hogy kiontott drága véred rajtam kárba ne vesszen.

„Nem ti választottatok engem...” (Jn 15,16)

A szerzetesi és papi hivatásról

Amikor egy szerzetes a hivatásról kezd írni, óhatatlanul is Szent Benedek Atyánk Regulájának 50. fejezete jut eszébe, amelyben a testvérek felvételének eljárás módját írja le. „*Vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy valóban Istentől vannak-e*” idézi a tiszteletreméltó Benedek Szent János apostol első levelének 4. fejezetét. Minden szerzetesi és papi hivatás Istentől származó ingyenes kegyelem. Ő, még mielőtt mi tudtuk volna, hogy milyen útra hív minket, már látott a „fügefa alatt” (Jn 1,48).

Természetesen a kegyelem csak az ember beleegyezésével és kimondott igenjével tud megélt valósággá lenni. Ezért a hagyomány a szerzetesség mintájának és előképének tekinti a Boldogságos Szűz Máriát, aki Názáretben igent mondott Isten akaratára, a rá váró nehézségek és fájdalmak ellenére.

Ahogy Natánael is Fülöp által jutott el Jézus követésére, úgy a legtöbb hivatás is tanárok, plébánosok, lelkiatyák jó példájára és benyomására valósul meg. Olyan emberek hatására, akik valóban Istentől vannak. A szerzetes és a pap az „Isten embere” és Krisztus embere. Őt kell tükröznie személyiségében, megjelenésében, gondolkodásmódjában. Mindez a legjobban és legtisztábban a szentmiseáldozat bemutatásakor és a szentségek kiszolgáltatásakor nyilvánul meg a szolgálattevő életében. A szolgáltató szeretettel szorosabban kívánjuk követni Istent, elhagyva a világot, de mégis benne élve. A szerzetes fogadalmával elkötelezi magát a szorosabb útra, amely az életre vezet. Az Isten kezébe teszi az életét azért, hogy „lemond saját akaratáról és az „*engedelmesség hatalmas és hírneves fegyverzetét*” (RB.Prol.) veszi magára. A szerzetes és pap felövezi magát „*hittel és a jó cselekedetek gyakorlásával*” (RB.Prol.) és kéri Istent a fogadalmi zsolttárral, melyet a fogadalomtétel szertartásában

háromszor énekel egyre emelkedő hangon: „*Fogadj el engem, Istenem, szent igéd szerint, hogy neked éljek, és ne szégyeníts meg engem, mert tebenned bíz-tam, Uram.*” (118.Zsolt.)”

Sokan felteszik a kérdést: miben különbözik a papi és a szerzetesi hivatás? Véleményem szerint a kettőt nem lehet külön vizsgálni. A küldetés mindkettőnek adott: „*Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket!*” (Mt 28,19). A szerzetes mindezt közösségekben teszi. A közösségekben egymás terhére könnyítjük meg, hiszen különböző emberek, különböző adottságokkal, de egy célért munkálkodnak. Ez a cél pedig nem szabad, hogy más legyen, mint az Isten dicsősége.

A világi papságot is áthatják a szerzetesi fogadalmak, de mégis szabadabban munkálkodhat Isten Országáért és az azt megjelenítő hívekért.

Talán nem vagyunk különbek, mint a laikus hívek, de a szerzetes és a pap jel a világ számára. Az Isten Országának jelei. Tanúskodnak a Jézusi mondásról: „*Aki nevemért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy a földjét, száz annyit kap, s az örök élet lesz az öröksége.*”

A hivatás az Isten ajándéka. Éppen ezért kell imádságban kérni a Mindenható Atyát, hogy küldjön munkásokat aratásába, kérni a Szent Szület, aki „*a tengerre szállóknak drága csillag*”, hogy járjon közben minden hivatás Ajándékozójánál értünk, méltatlan szolgálóiért.

Mihályi N. Jeromos O.S.B.

Ima és böjt

„*Mindamellet ezt a fajtát nem lehet másképp kiűzni, csak imádsággal és böjttel.*” (Mt 17,21)

„*Ez a fajta nem megy ki másként, csak imádság és böjt hatására – felelte*” (Mk 9,29)

Nemrég múlt el a böjti idő. Most már a feltámadott Jézusnak örvendezünk a napi liturgiában. A hétköznapiakban azonban elő-elő jön egy-egy megpróbáltatás. Mindig vannak napi keresztek, hol kisebbek, hol nagyobbak. Ezeket viselnünk kel, Jézust követve, hogy végül az örök életben nekünk is a feltámadás öröme juthasson.

A böjti időben újból élelem került a fenti két idézet, mely a böjti időszak elmúltával sem veszíti aktualitását.

Jézus mindennapjai önuralomban és önfegyelemben zajlottak. Így tudta csak folyamatosan a Mennyei Atya akaratát szem előtt tartani, így tudta csak az Ő

akarát beteljesíteni. Nekünk az önuralomban élő Jézus a példaképünk, Őt kell követnünk. Jézus lemondott saját akartáról, teljesen az Atya akaratának élt.

A lemondást nevezzük böjtnak, amennyiben az a lemondás valami szép, szent cél érdekében történik. A böjti lemondás a lélek tisztulását hozza. És ha a lelkünk tisztul, akkor közelebb tudunk lépni Istenhez, akkor jobban meg tudjuk szólítani Jézust vagy az Ő szent Anyját, a szenteket, az angyalokat stb. Akkor nyitottabbak tudunk lenni az égiek akaratának teljesítésére.

Tehát ha a rendszeres imádságom mellé rendszeres böjti alkalmakat is be tudok iktatni, akkor a lelkem valóban közelebb kerül Jézushoz, aki biztos, hogy egyre nagyobb örömmel teljesíteni fogja akár komolyabb kéréseimet is – ha egyezik az Ő hosszú távú szent akaratával. (Az Ő hosszú távú szent akaratát kizárólag a lelek megmentését, mennyországba vezetését célozza.)

Ha belegondolunk Jézus példájába, Ő 40 napos imával és böjttel készítette elő nyilvános működését! Milyen érdekes, hogy amint a Szűzanya üzeneteiben (pl. Medjugorje, Szőkefalva) egyre sürgetőbbben az ima és böjt együttesére hívja fel a figyelmünket, akkor a legújabban megjelenő Bibliafordításból lassan eltűnik Jézus ide vonatkozó mondata. Medjugorje-ban a Szűzanya még csak a szerdát és pénteket kérte kenyéren és vízen való böjtölésre. Szőkefalván már a hétfőt is kérte a szerda és péntek mellé. (A hétfői böjtöt elsősorban a papokért kellene felajánlanunk.)

Közben a Szent Jeromos Társulat által újra fordított Szentírásban először (első kiadás) még csak a Mt 17,21 hiányzott, vagyis a 20. vers után a 22. vers következik, a második kiadásban a 21. szám be lett írva, de a szöveg továbbra is hiányzik. A harmadik kiadásban már a Mk 9,29. verset átírták, a böjt szót kihagyták. Ezek a mondatok Jézus szavai, melyeket akkor mondott, amikor az apostolok panaszkodtak, hogy egy adott sátáni fajzatot nem tudtak kiűzni, vagyis az erősebb volt náluk. Erre mondta Jézus, hogy ez a fajta csak ima és böjt együttesével tartható távol.

Ma is ez a fajta támad leginkább, ezért most már nem csak érzésem, hanem meggyőződésem, hogy hitbéli komoly és szép dolgot csak ima és böjt együttesével lehet tenni. A sátáni támadás egyre erősebb, egyre kiterjedtebb a világon. És ez ellen valóban ma már a „legerősebb fegyver”, az ima és böjt együttesére van szükségünk. Ezért csak arra tudom bízni engesztelő társaimat, hogy tartsunk ki az ima és böjt együttesében, ahogy a régebbi Bibliafordításokban mindenhol olvasható Jézus szava.

A Szűzanya üzeneteiben az is egyértelmű, hogy az ima és böjt együttesével tartható távol a háború (Medjugorje), vagy ima és böjt együttesével tartható távol a természeti csapások (Szőkefalva). Tehát ma, amikor mindenfelé

egyre komolyabb feszültségek vannak népek, népcsoportok, országok, földrészek között, ma, amikor a természet – a mi tevékenységünknek is köszönhetően – egyre kiszámíthatatlanabb, egyre több helyen van és várható természeti csapás, egyetlen lehetőségünk van, ami Istennek is kedves, hogy az ima és böjt együttesét egyre kitartóbban, egyre többen gyakoroljuk! És írjuk bele nyugodtan a Szentírásunkba a régi Szentírásból kimásolva Jézus szavait, mert azok ma talán a legaktuálisabbak az egész Szentírásban! Hiszen az ima és böjt együttese révén oly mértékben kinyílik a lelkünk Isten felé, hogy az pozitívan meg fog látszani cselekedeteinken is, a hétköznapiakban.

Isten és a Boldogságos Szűzanya adjon erőt mindannyiunknak, hogy ki tarthassunk csöndes, alázatos, rendszeres engesztelésben, példát mutatva környezetünknek.

Jánossy Gábor

Megmenekültem a drog és az alkohol fogságából

Egy új ember tanúságtétele

34 éves vagyok, 30 éves koromig nagyon csúnya életet éltem: ittam, drogoztam, paráználkodtam és még sok más bűnt is elkövettem. Minél tovább súlygyedtem, annál nehezebbé vált az életem. Emlékszem, megtérésem előtt már teljesen össze voltam törve attól, hogy semmi sem sikerült, bármibe kezdtem. Mikor volt pénzem, akkor nem lehetett drogot kapni az egész városban, amikor meg lehetett volna venni drogot, akkor éppen pénzem nem volt. nagyon szenvedtem az elvonási tünetek miatt, és próbáltam alkohollal csillapítani bánatomat. Az utcákból egy fiú egyszer valamit kezdett beszélni nekem Jézusról meg a Bibliáról. Egy evangélikus baptista volt, aki néhány hónapja még az enyémhez hasonló életet élt, de a szülei halála annyira megrázta, hogy elhátározta, változtat az életén. Megtért, és később prédikátor lett belőle, ott, abban az egyházban hirdeti az Evangéliumot, amelynek a testvérei és a szülei is tagjai voltak – a hívek csodájára, mert már régóta ismerik, hiszen nemegyszer imádkoztak érte a szülei kérésére, amikor még rossz életet élt. Ez a fiú mondta nekem, az életemben először érthetően, hogy Isten engem szeret, és segíteni akar nekem. Többször elmentem hozzá, beszélgettünk, és mindig ajánlotta, hogy imádkozzunk, de én nem akartam. Erre ő letérdelt és imádkozni kezdett, én meg ültem a fotelban, mert szégyelltem letérdelni. Amikor hallottam, hogy értem is imádkozik, akkor én is mondtam magamban, hogy igen, Istenem, ha vagy, akkor hallgasd meg azt, amit kér, hiszen értem imádkozott. Aztán otthon

kezdtém olvasni a Szentírást. Nem sokat értettem belőle, de valahogy nagyon reméltem azt, hogy ez a könyv meg tud menteni, gyógyítani, vagy valami erőt ad nekem új életet kezdeni, még akkor is, ha nem értem – hiszen ez egy szent és csodakönyv. A Biblia volt, amibe kapaszkodtam, és amit reméltem tőle, az be is következett, Isten megsegített.

Egy este imádkozni kezdtem sírva és kiabálva, lefeküdtem a padlóra és úgy kértem Istent: ha van, akkor most már változtasson az életemen, mert már nem bírok így tovább élni. Mikor reggel felébredtem, rögtön kimentem a folyosóra, hogy rágyújtok egy cigarettára, de útközben megtorpantam, mert valami belül azt mondta nekem: Állj, hová mész? Hiszen tegnap itt könnyörögtél, és most az első dolgod, hogy rágyújts? Ekkor megértettem, hogy erős segítóm van, és hinni kezdtem, hogy sikerülni fog.

Azon a napon megszabadultam minden bűnös és káros szokásomtól, pedig 20 év dohányzás és 9 év kemény drog az nem kevés, nem beszélve az alkohorról. De az egészben a legcsodálatosabb, hogy ezek után már elhittem: tényleg van Isten. A szabadulásnál még nagyobb ajándék maga Isten.

A Lélek elvezetett az Egyházba, meggyóntam, és 30 évesen először életemben magamhoz vettem az Úr testét és véréit. Igen, Jézus most is él és működik úgy, mint 2000 éve, és ugyanolyan a természete, mint akkor. Akkor a földön járva gyógyított és szabadította meg az embereket nyomorúságukból, most is ezt teszi. Hálát adok Istenemnek, hogy megszabadított és új életet adott nekem, erről tanúságot is teszek, amikor csak alkalom adódik rá. Maranatha, jöjj el, Uram!

Laci

(Új Hajtás, a Kárpátaljai Római Katolikus Egyház lapja, 2007. április)

Jézus Szent Szíve

Első péntek

A szív az ember középpontja, lényege.

Jézus Szent Szívével kapcsolatban a Szűzanya szavai:

Tudjátok-e mi a szándéka Szent Fiamnak, Szent Szívének tiszteletével?

- Ismerjétek meg Szent Fiam Szívének túlaradó szeretetét.
- „Senkinek sincs nagyobb szeretete, mint aki életét adja barátaiért...”
- „Szerette övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket.”
- Mutassátok ki hálátokat, viszont szereteteket, odaadásotokat, e szerető Szent Szív iránt. Így elindul és növekszik a mennyország léghőre bennetek.

Melyek Szent Fiam ígéretei azoknak, akik kilencedet végeznek a Szent Szív tiszteletére?

- A tökéletességben fejlődni fognak.
- Az állapotbeli köteleességekhez kegyelmet nyernek.
- Vigasztalást nyernek: a szenvedésben, az utolsó órában...
- Családi béke, áldás lesz a részük.
- Papok-hívek megrögzött bűnösöket is megtérítenek.
- Akik a Jézus Szíve tiszteletet terjesztik, különleges áldásban részesülnek.
- Hirdesd és hirdettesd az egész világon, hogy Jézus kegyelmeinek sem mértékét, sem határt nem szab azok számára, akik e kegyelmeket Jézus isteni Szívében keresik.

Önmagadat, családot, közösségedet, egyházmegyédet felajánlottad-e Jézus Szentséges Szívének? Ha nem, Most itt az alkalom, hogy megtegyed!

(részletek Csillik János: Égi tanítások c. könyvéből)

Jézus Szent Szívének ünnepe minden péntek, mert Jézus Szent Szívét a Golgotán pénteken döfte át a katona lándzsája. Az átdöféskor víz és vér folyt ki, mely megnyitott Szívből azóta is folyik a kegyelem áradata. Csak a figyelmünket oda kell irányítani, hittel kell feltekintenünk Rá.

Jézus Szent Szívét minden első pénteken különös hangsúllyal ünnepli meg Egyházunk. Régi szokás a Jézus Szíve nagy kilencedet elvégezni legalább egyszer az ember életében (egymás utáni kilenc első pénteken gyónás utáni szentáldozás, szentmise keretében)

Első szombat megünnepléséhez tartozik: szentgyónás (kivéve, ha előző nap gyóntunk), szentáldozás, szentmise keretében, egy rózsafüzér (5 tizedes) elimádkozása, közben 15 perc elmélkedéssel.

Szűzanya Szeplőtelen Szíve

Első szombat

Jézus szavai:

- Szeretnék-e tudni, mi van édesanyám Szeplőtelen Szívében?
- Mély alázat. Mélyen meghajol Isten előtt.
 - Ragyogó tisztaság, fehérség.
 - Élő kapcsolat a Szentháromsággal. Tisztelettel imádkozik.
 - Áldozatos, szolgáló szeretet. Tevékeny a lelkek megmentése érdekében.
 - A Szentlélek személyes vezetése. Azonnal engedelmeskedik.
 - Itt van az Atya szeretete (tisza élő forrás), Jézus jelenléte (élő Ige – élő Oltáriszentség), a Szentlélek fénye (ragyogó Nap).
 - Állandó közösség a Szentháromság családjával. Soha nincs egyedül.
 - Állandó szeretet, béke, öröm, boldogság, oltalom és védelem van Benne.

Mi a ti feladatotok?

- Lépjetek be e Szeplőtelen Szívbe, úgy, hogy minden nap az előbbieket tudatosítsátok. Éljetek Szeplőtelen Szívének burkában, állandó oltalom, védelem alatt.
- Ajánljátok fel magatokat Neki, mondva: „Rendelkezz velem Édesanyám”.
- Tedd magadévá Édesanyám erényeit. Ez az igazi tisztelet.
- Higgy az Ő Szeplőtelen Szívének, azaz a jó végső győzelmének.
- Érezd Mária mosolyát, ez gyógyít, felszabadít. Mosolyogj te is Reá rózsafüzér ima közben.
- Gondolj arra, értékes vagy az édesanyád szemében! Drága kincs vagy számára! Szeretve vagy Szeplőtelen Szeretettel! A legbiztosabb helyen vagy Szeplőtelen Szívében. Mária Szeplőtelen Szíve: melegít, simogat, átölel, tisztít, tanít, győzelemre segít téged.
- Ne feledd: a III. évezred Édesanyám szeplőtelen szíve győzelmének ideje és állandó ünnepe.
- Tudatosítsd: Máriával győztes vagy! Nélküle vesztes!

(Részletek Csillik János: Égi tanítások c. könyvéből)

Házi feladat első péntekekre, minden péntekre: „Uram, Te mindent tudsz rólam azt is tudod, hogy szeretlek Téged!”

Házi feladat első szombatra, minden szombatra: „Mosolyogj Máriára, mosolyogj szerettedre!”

Első szombat megünneplésének gyakorlatát lásd az előző oldal alján.

Litánia Szent László király tiszteletére

Uram, irgalmazz!
Krisztus kegyelmezz!
Uram, irgalmazz!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!

Uram, irgalmazz!
Krisztus kegyelmezz!
Uram, irgalmazz!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!

Mennyei Atyaisten!
Megváltó Fiúisten!
Szentlélek Úristen!
Szentháromság egy Isten!

Irgalmazz nekünk!

Szűz Mária, Istennek szent Anyja, **Könyörögi érettünk!**
Szent László király, a Boldogságos Szűz kedves szolgája,
Szent László király, az istenfélelem példaképe,
Szent László király, országunk hírneves és fenséges királya,
Szent László király, hazánk büszkesége,
Szent László király, jóságos és bölcs uralkodó,
Szent László király, igazságosan ítélkező király,
Szent László király, csodák kieszközlője,
Szent László király, új források támasztója,
Szent László király, a béke védelmezője,
Szent László király, népünk szilárd reménysége,
Szent László király, akit apostolának hívott az Isten,
Szent László király, a bőkezű adakozás gyakorlója,
Szent László király, a tökéletes fejedelmek példaképe,
Szent László király, monostorok alapítója,
Szent László király, templomok építője,
Szent László király, a vendégszeretet példaképe,
Szent László király, az elnyomottak felemelője,
Szent László király, a legyőzött ellenfél feletti kegyelem gyakorlója,
Szent László király, a vitéz lovagság példaképe,
Szent László király, a katonák védőszentje,

Hogy az istenhitet és a magyarságot újból
egységben tudjuk megélni, **Kérjük közbenjárásodat!**
Hogy hazánktól az ellenséget távol tarthassuk,

Hogy Egyházunk lelkiélete újjáéledjen, **Kérjük közbenjárásodat!**
Hogy a katolikus hit alapjaihoz tudjunk ragaszkodni,
Hogy a szeretet és az igazságosság uralkodjon köztünk,
Hogy napi cselekedeteinket az imádságos lelkület hassa át,
Hogy a papság és a világi vezetők között egyetértés legyen,

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **kegyelmezz nekünk!**
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **hallgass meg minket!**
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **irgalmazz nekünk!**

Imádkozzál érettünk Szent László király,
hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk!

Istenünk, a te kedves szolgáltnak, Szent László királynak érdemei által kérünk, adj hazánknak csendes békességet és terjeszd ránk országunk régi egységét, hogy egy szívvel-lélekkel szolgáljunk az Isten-hitben! A mi Urunk, Jézus Krisztus által. *Amen*

Jánossy Gábor

(Szent László ünnepnapja: június 27., Erdélyben július 29.)

ÉE 258.

(H 293.)

Is - ten, hazánkért térdelünk E - lőd - be,
rüt bű-ne-in-ket jó-sá-goddal föld be,
szent magyarok - nak tiszta lelkét néz - zed,
ér-de-mét i - déz - zed!

4. Áldott Szent László, békénk megvédője, – népek és hitnek biztos kezű őre. – Csodák övezték imádságos élted, – Istent most is kérjed!
21. Nézz le ránk Isten, gyarló emberekre, – itt könyörgünk most, irgalmadért esdve, – Nagyasszonyunkért áraszd szét kegyelmed – hazánkat így mentsd meg!

(szöveg: Jánossy Gábor)

(Engesztelő imádságok hazánk lelki megújulásáért – Stella Maris Alapítvány, 2007.)

Mária- kegyhelyek

Sasvári Fájdalmas Anya

A címlapon a budapesti Egyetemi-templom egyik mellékoltárának kegyképe látható, amely a sasvári (ma Szlovákiában) Fájdalmas Anyát ábrázolja.

A helyi birtokos Czobor család királyi jóváhagyással 1733-ban bízta a helyi kápolna gondozását, ahol a XV. Század végén készült Pietá szobrot nagy tisztelet övezte. Bakács Pál hadvezér leánya, Angelika 1564-ben lendítette föl a fájdalmas Anya tiszteletét, amikor kápolnát építtetett neki. A török hadak portyázásai veszélyeztették Sasvár környékét is, ezért ideiglenesen a várkápolnába vitték a kegyiszobrot. A hódoltság megszűntével Czobor Ádámné, Erdődy Borbála a régi kápolnába visszavittette a Pietát, s 1718-tól egyre több zarándok érkezett a Fájdalmas Anya közbenjárásának kiesdeklése végett. Az egyházi előjáróság szigorú vizsgálódás után 1732-ben hivatalosan is engedélyezte a kegyiszobor tiszteletét. Ezt követően, 1733. április 2-án hatalmas hívősereg jelenlétében, ünnepélyesen átvették a pálos szerzetesek a kápolna lelkipásztori ellátását. A kicsiny kápolna helyett idővel tekintélyes templom épült. Mellette a pálosok rendházat építettek, s hajnaltól sötétedésig a zarándokok gyóntatásán szorgoskodtak, ha éppen nem miséztek vagy zsolozsmáztak.

Mária Terézia 1740-ben, még trónralépte előtt férje társaságában ide zarándokolt. A pozsonyi koronázás után, 1741. szeptember 2-án ismét a sasvári Fájdalmas Anya szobra előtt térdelt és országait az ő védelmébe ajánlotta. Ezután is többször megfordult itt, ajándékaival gazdagította a templomot.

1751-ben udvarhölgyei díszes miseruhát varrtak, amin ő maga is tett néhány öltést, hogy elkészültéhez ő maga is hozzájáruljon.

A sasvári kegyiszobor festmény-másolata a pesti pálos templomban nagy tiszteletnek örvendett, amit a ma is meglévő, a hálás hívek által felajánlott, ezüstből készített votív tárgyak bizonyítanak.

Török József

Amit Csíksomlyóról kevesen tudnak

Pünkösdre legalább félmillió hívő zarándokol az elmúlt évtizedekben leglátogatottabbá vált zarándokhelyre. Egy természeti csapás összefogásra buzdította az egész magyarságot. Ezt példázza az alábbi írás Dr. Boros Fortunát ferences atya tollából.

A kegytemplom újjáépítése

A kegytemplom történetében nevezetes esemény és fordulat történt 1940. november 10-én. A templom éjjel 1 óra 15 perckor délkeleti irányból húzóód hatalmas erejű földrengés vonalába esett és súlyosan megrongálódott. Az oromfal egész falvastagságban megrepedt. Repedések máshol is keletkeztek. A boltívek megszakadtak, a gyenge tetőszerkezet meglazult, megrepedt. Ez volt az öröm abban az örömben, amely ekkor fogva tartotta a testvérek, de az egész Székelyföldön élő minden magyarnak és katolikusnak a lelkét.

A szomorú hírt másnap a rádió azonnal közvetítette az egész országgal s az utána keletkezett visszhang meggyőzött mindenkit arról, hogy a kegytemplom nemcsak a ferenceseké, nem is a Székelyföldé, hanem az egész országé, melyet felekezeti különbség nélkül mindenki nemzeti szentélyének tart.

A megdöbbentő esemény után a ház tagjai azonnal hozzáláttak a helyreállítási munkálatok beindításának. A szakértők megállapították, hogy a kár kb. 150.000 pengőt tesz ki. P. Sándor Vitális rendtartományfőnök és a házfőnök lépéseket tettek a belügyminiszternél országos gyűjtési engedély megszerzésére, melyet dr. Keresztes-Fischer Ferenc 363.388/1940 v. szám alatt meg is adott. Átmenetileg dr. Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter 30.000 pengőt utalt ki a legszükségesebb elővigyázati óvintézkedések megtételére és utasította a csíkszeredai államépítészeti hivatalt a kimerítő helyszíni vizsgálatok megtételére.

Mikor készen volt az 1000 darab gyűjtőív, akkor a propagandára felkérték a lapokat, amelyek közül a *Hírnök*, *Katolikus Világ*, *Nemzeti Újság*, *Új Nemzedék*, *Szív*, *Függetlenség*, *Új Magyarország*, *Pesti Hírlap*, *Pest*, *Hargitaváralja*, *Keleti Újság*, *Ellenzék*, *Magyar Lapok*, *Csíki Lapok*, *Székely Nép*, *Csíki Néplap* című napi- és időszaki lapok vállalták a felhívásokat és az adományok összegyűjtését.

A megismétlődő árvizek, a háborús állapotok megnehezítették a gyűjtést, de azért a felhívásokra megmozdult a magyarság szíve és szépen folytak az adományok.

Az 1-ső számú gyűjtőíven a Főméltóságú Kormányzó Úr hitvese szerepel 500 pengővel. P. Hajdu Leándert március 4-én kihallgatáson fogadta a Főméltóságú Asszony s többek között a következőket mondta az előtte megjelent atyának: „Csodálatos, hogy milyen sokat szenvedtek és mennyit tettek a ferencrendi atyák a Székelyföldért... Csíksomlyó valóban középpontja a székely életnek.” Az átnyújtott Albumba pedig a következő felszólítást írta be:

Kérem az ország főpapjait és a magyar társadalmat, hogy a földrengés által súlyosan megrongált ősi magyar szentélyt, a csíksomlyói kegytemplomot helyreállítani segítsenek.

(Horthy Miklósné, Budapest, 1941. március havában)

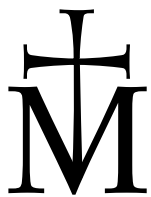
A magyar királyi miniszterelnökség is nagyobb összeget ajánlott fel, amelyet gr. Teleki Pálnak köszönhet a ház és a magyar társadalom.

A gyűjtés érdekében sokat fáradoztak az országgyűlés csíkmegyei képviselői: Dr. Pál Gábor és Adorján Imre. De meg kell emlékeznünk dr. Zsindely Ferenc államtitkár feleségéről, Tüdős Kláráról, Sorg Antalné úrhölgyről, Baranyai Lipótról a Nemzeti Bank elnökéről és Vaday Lászlóról. Csak a legfőbbeket említettem meg, mert lehetetlen minden arra érdemet szerzett ember nevére most megemlékezni. A ház tagjai pedig szívükbe és imájukba zárják a legkisebb adományt is, mert a gyakran megismétlődő alábbi kijelentések bizonyítják, hogy szívesen hallgatták meg a kérészőt: „Somlyónak és az erdélyi ferenceseknek szívesen adunk, hiszen felbecsülhetetlen szolgálatot tettek a magyarságnak. Hálánkat akarjuk leróni a csíki barátok iránt.”

A helyreállítási munkálatok 1941. év nyarán megkezdődtek, de az anyagbeszerzési nehézségek miatt későn indulhattak meg és nehezen haladtak előre.

Az anyagbeszerzéseknél felmerült nehézségek leküzdésénél felbecsülhetetlen segítséget nyújtottak a háznak dr. Kádas Károly iparügyi államtitkár és dr. Regős Ferenc titkár. De a klostrom története hálával emlékezik meg vitéz Bakó Gábor m.kir. műszaki főtanácsosról és csíkdánfalvi Antal István mérnökről, akik fáradságtalan közreműködéssel irányították a munkálatokat.

A javítási munkálatokat 1942. augusztus 1-re fejezték be és költségei sokkal többet tettek ki, (180.000 pengő) mint amit előíranyoztak.

Mária Kora

A Máriás Papi Mozgalom életéből

Mária hónapja és a máriás népi vallásosság

Májusban Anyaszentegyházunk figyelme különösen is a Szűzanya felé fordul. A májusi litániák és egyéb népi ájtatosságok által a hívők szíve megtelik azzal az örömmel, hogy Mária édesanyjai gondoskodása nem hagyja el népét: ha Hozzá fordulunk, Ő nem késlekedik kegyelmekért imádkozni Urunkhoz.

A május hónap Máriának szentelésének első jelei már a XIII. században fellelhetők. Az új élet, a tavasz, vagy mondhatni: a közelgő nyári évszak az emberek szívét-lelkét még inkább kitarja és felszabadult örömmel tölti el. A „tavasz ünneplése” azonban önmagában még nem katolikus sajátosság, s mint olyan, magában foglal pogány elemeket is. Ezért a népi vallásosság hamar „megszentelte” ezt a kultikus formát is, olyan célt adva neki, mellyel az ünneplő embere hitünk felé közeledhetnek. A virágdíszítések, virágkoszorúk fonása ne legyen tehát „céltnan”: tegyük azt Mária tiszteletére! A XVI. században Néri Szent Fülöp a római fiatalokat arra buzdította, hogy e hónapban díszítsék virágokkal a Szűzanya képeit, szobrait. Ez a Mária felé fordulás a barokk korban különösen is elterjedt. Nem véletlen, hiszen a Szűzanya alakja a nép körében nagyon kedvelt, közvetlen, gyengédséget sugárzó, ezért az egyszerű emberek mindig is szívesen fordultak Hozzá.

Hazánkban május és október az a két hónap, melyet szeretünk Máriának szentelni. Ilyenkor együtt imádkozunk a rózsafüzért, vagy a Loreto-i Litánia gondolatritmusába merülve elmélkedünk Mária lelki szépségéről és nagyságáról. A legújabb kor nehézségei közt tudhatjuk azonban azt is, hogy a XX. és a XXI. század urbanizációjának következtében az emberek egyre nagyobb része szakad el a természettől, ezért a hónapokhoz, évszakokhoz kötött ünneplési formák spontaneitása, természetessége, kedveltsége csökken. (S amint megfigyelhető, újabban már kezd az évszakok váltakozásának természetes rendje is felborulni, ezért is még nehezebb követni azok váltakozásait). A „májusi litániák” – és a népi vallásosság megnyilvánulásai általában – a kisebb, hagyományőrzésre alkalmasabb ájtatosságok, különösen vidéki közösségekben még

nagyon kedveltek, de már ott is túlnyomórészt az idősebbeket vonzzák. Hol a probléma magva?

Először is: ez még nem feltétlen kell, hogy azt jelentse: „a Mária-kultuszra nincs igény”! Ellenkezőleg: Szűzanyánk tiszteletének aktualitása egyre inkább növekszik, hiszen elég a Mária-jelenések számának gyors növekedésére gondolnunk, mely szerte a világon azt hirdeti: elérkezett egy új korszak, „Mária kora”, melyben az Úr irántunk való mélységes szeretetét Édesanyja által nyilvánítja ki, aki a jelenések, magán-kinyilatkoztatások alkalmával rá is világít hitünk azon pontjaira, melyeket kisebb-nagyobb mértékben elhanyagoltunk. Népi vallásosságunkban azonban mindig az egyszerű emberek hitvilága, mentalitása, érzelmei csapódnak le, melyek nem függetlenek attól a kortól és azoktól a helybéli sajátosságoktól, melyben élnek. Éppen ezért nem várható el, hogy azok a tiszteleti formák, melyek csak néhány száz éve léteznek, s ezalatt kedveltek voltak a nép körében, „örökzöldek” maradjanak, s a mai fiatalok Mária-tiszteletében is szerepeljenek. Tudomásul kell tehát vennünk: a népi vallásosság – természetéből fakadóan – rugalmas és rugalmasságot követel. A nép ajkán, a nép szívében született tiszteleti formákat az illetékes főpásztorok jóváhagyták, de nem lehet azokat „dogmává emelni”: egy-egy korban nagyon kedveltek, de aztán bekövetkezik egy természetes elgyengülés, elöregedés, elhalás – éppen úgy, mint az idősebb ember életében. Ha a „májusi litániákon” nem tolonganak a fiatalok, azért nem őket kell elmarasztalni; gondoljunk csak arra, hogy minden korban kiforrottak olyan tiszteleti formák, melyek egy elkövetkező generáció lelki igényét jobban ki tudták elégíteni, mint az előzőkét. „A szél ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy. Így van vele mindenki, aki a Lélekből született” – állapítja meg Jézus. A Szentlélek működésének nem állhatunk útjába: Ő gondoskodik arról, hogy ha egy-egy tiszteleti vagy imaforma elavul, új lépjen helyébe, olyan, amely a ma emberének szívét – annak minden problémájával, örömeivel, aggodalmával együtt – jobban Istenhez lendíti.

A probléma másik gyökere ott található, hogy a XX. században sokan azt gondolták: a Tanítóhivatal által előírt, merev liturgikus szertartásokat abszolút elsőbbség illeti meg, azért a templomokban semmi keresnivalójuk a népi vallásosság megnyilvánulásainak! Most már a liturgia is igazán követhető, hiszen nemzeti nyelven folyik, nincs már szükség más szokásokra, imákra! Ez azonban helytelen megközelítése Urunk és Szentjeink, különösen Mária tiszteletének. Liturgia és népi vallásosság nem egymás riválisai, hanem nagyon szépen és gyümölcsözően kiegészítik egymást. Sosem szabad lebecsülni azt, ami az egyszerű emberek szívében lecsapódik hitünk igazságaiból, hiszen ezek a népi megnyil-

vánulások érthetőbbé, megélhetőbbé, emberközelivé teszik egy-egy régió vagy kor emberei számára a Szentírás igazságait és Egyházunk tanítását. Persze a népi vallásosságba könnyebben vegyülhetnek bele olyan kifejezések, díszítő elemek, melyek nem felelnek meg igazán hitük tanításának, ezért a főpásztorok feladata az is, hogy őrökdjének ezek tisztasága fölött. De a tiszta, mély népi imák és szokások védelme közös ügyünk, mert vallási örökségünk olyan értékeket hordoz magában, melyek évtizedeken, sőt évszázadokon keresztül Istenhez emelték az imádkozók szívét. Ha pedig ebben az idők során egy egészséges változás, átalakulás lép fel, mely új, tiszta formákat hoz, azoktól nem kell félnünk, hanem örülnünk kell annak, hogy a Szentlélek ma is gondoskodik az itt és most élő hívek lelki igényeiről, azok szellemi sajátosságainak megfelelően.

Kovács Zoltán

Pünkösdi búcsú Csíksomlyón

A pünkösdi búcsú a Kárpát medencében szétszórt magyarság csodálatos ünnepe. Százezerszámra zarándokol ezen a napon Csíksomlyóra Mária népe, amelyet Szent István király vezetett Krisztushoz, és rábízott Máriára, a Boldogasszonyra, a magyarok nagyasszonyára.

Jöttek Moldvából, Gyergyóból, Csíkból, az anyaországból, és az egész világból.

Kérges kezű, gond barázdált homlokú magyarok, fáradtak és kiszolgáltatottak, sokan otthon még magyarul sem szólhatnak.

De jönnek, jönnek mindenfelől, a havasokon át, ki gyalogosan, ki autón, vagy autóbuszon, jönnek évszázadok óta, a vigasztaló Szentlélek ünnepén Máriához, az édesanyához, aki a Szentlélek mátkája.

Fáradtak és kimerültek, de szemük az örömtől csillog, mert haza jönnek. Fiatalok és idősebbek férfiak és asszonyok és gyerekek, lelkipásztoraik vezetésével. Egész éjszakai imavirrasztással várják a pünkösdi napfelkeltét.

És amikor az ünnepi szentmise alkalmával végignézzük a hatalmas völgyet és hegyoldalt egészen betöltő hívőseregen, kicsordul a szemünkből a könny: íme ők Mária népe, akire Szent István király rábízta az ő országát.

És jönnek minden esztendőben pünkösöd napján, mert érzik, hogy szükségük van a vigasztaló-erősítő Szentlélekre, hogy szükségük van édesanyára, akire mindig újra rábízhatják életüket, akinek kezébe letehetik gondjaikat, küzdelmeiket, ezer éves szenvedéseiket.

Amikor az elmúlt őszy folyamán az ősrégi német kegyhelyen Keveerálban töltöttem egy hetet a holland határ mellett, ott is naponta jöttek a különféle za-

rándokcsoportok. Gyalogosan vonultak a kegykáporna előtti térre, szokatlanul sok fiatallal. Elöl ment a fúvos zenekar, játszott a ősi Mária énekeket, a zarándokok együtt imádkoztak és énekeltek.

Azóta ott áll íróasztalomon egy Tiroli fából faragott Mária szobor a Schutzmantel Madonna. A Szűzanya oltalmazó palástja alatt sok-sok ember szorong, keresi az oltalmat, segítséget és szabadulást.

Mindez a sok szépség, amit ott láttam, nem ért fel számomra a csíksomlyói pünkösdi búcsúval. Mert a mi Mária tiszteletünk speciális magyar Mária tisztelet, olyan bensőséges és bizalmas, amikor egy sokat szenvedett nép Mária palástja alá menekül, aki számára ezer év óta Édesanya, Nagyasszony, Boldogasszony.

És amikor az ünnepi szentmise végén a pápai himnusz és a magyar himnusz után a sokszázezres hívősereg ajkán felhangzott a székely himnusz, és az ősrégi magyar ének „Boldogasszony Anyánk... ne feledkezzél el szegény magyarokról”, akkor igazán átéltem azt, mit jelent a sokat szenvedett, üldözött magyarságnak a Boldogasszony. És arra gondoltam, hogy milyen boldogok vagyunk mi katolikus magyarok, hogy van édesanyánk, van Nagyasszonyunk, aki oltalmával végigkísérte népünk életét, a századok viharában, aki ma is itt van közöttünk, és nem vette le kezét az ő országaról.

Amikor Mindszenty bíboros atyánk a II. világháború után, az anyagilag és erkölcsileg megroppant ország talpra állítására 1947-ben, Fatima 30. évfordulóján meghirdette a Mária évet, imádkozni hívta a hívő magyarokat a magyar Mária kegyhelyekre, akkor még százazrek követték. Mindez alig 10 évvel az egész országot megmozgató 1938-as eucharisztikus világkongresszus után volt, amikor kétszázezer férfi vett részt az éjszakai szentségimádáson.

Vajon most hányan lennének?

Sok bajunkban, nehéz helyzetünkben menekülünk ma is Máriához, ahogy őseink tették, és minden ínségükből kiszabadultak, – ahogy Eszterházy Pál nádor mondja imádságában. Ma is cseng Mindszenty bíboros atyánk figyelmeztetése: „Ha lesz legalább egymillió imádkozó, engesztelő magyar, akkor nem félttem az országot.”

Ma hazánk nehezebb helyzetben van az akkorinál. Anyagi és erkölcsi csőd mindenütt. Széthulló családok, kallódó fiatalok: alkoholisták, drogosok, hajléktalanok, stb. Mit tehetünk testvéreim? Hallgassunk a Szűzanyára: Tartsatok bűnbánatot, térjete meg, és imádkozzatok. Imádkozzatok a rózsafüzért!

Meneküljünk mi is Máriához, ahogy őseink imádkozták „minden reményünk csak te vagy, ó Szűzanyánk, szent Szűzanyánk, csak el ne hagyj!” Ámen

Gyulai Oszkár (2005 pünkösdjén)

Az Isten nélküli társadalom csődje

Csak a keresztény Európának van jövője

A nagy művész, Michelangelo a vatikáni Sixtus-kápolnában megfestette az ember teremtését. Isten kinyújtott mutatoujja találkozik Ádám kinyújtott ujjával, és ezen keresztül átjárja őt az isteni élet. Isten szeretete boldognak és szabadnak teremtette az embert. De az ember a sátán csábítására visszaélt Isten atyai szeretetével és saját szabadságával, és nemet mondott Istennek.

Ezzel kezdődött az a hatalmas bűnözön, amelynek következményeként Isten azt mondta: sajnálom, hogy embert teremtettem a Földre, és vízözönnel pusztította el az emberiséget.

Utána azonban Noéval és családjával egy új lehetőséget adott az emberiség számára.

A bábeli toronyépítés egy új kísérlet, rázzuk le magunkról az Isten uralmát – építsünk tornyot, amely az égig ér! De Isten megzavarta nyelvüket és nem értették meg többé egymást, és szembefordultak egymással. Tovább sínylődtek a bűn igájában.

Az idők teljességében, úgy kétezer évvel ezelőtt nagy fényesség támadt a betlehemi éjszakában, angyalsereg hirdette: „Dicsőség a magasságban Istennek, és béke a földön a jóakarató embereknek.” De – ahogy szent János evangéliumának bevezetésében olvassuk – az emberek jó része jobban szerette a sötétséget, mint a világosságot, mert cselekedetei gonoszak voltak. Mert mindaz, aki gonoszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, nehogy gonosztetete nyilvánosságra kerüljenek.

Méghogy hit és erkölcsi oktatás az iskolákban!? Hogy gyermekeink és unokáink megtudják az igazságot!? És szemünkbe mondják saját aljasságunkat!? Nem kell, nem kell! Építsük fel inkább az Isten nélküli paradicsomot, kommunizmust, szocializmust, kapitalizmust, közös Európát, Isten nélkül, hit nélkül, az erkölcsi törvény uralma nélkül.

Az Isten nélküli társadalom eszméje a francia forradalom óta újra és újra felbukkan az újkori emberiség történelmében, de mindig szennybe, vérbe, kudarcba fulladt. A mai emberiség számára sincs más út, mint amit Madách Imre megírt az ember tragédiájában. Ádám is végig próbálta – Lucifer társaságában – az emberi történelem 'izmusait', /szocializmus, kapitalizmus, stb./ de végül rá kellett jönnie arra, hogy nem megy Isten nélkül, nem megy az isteni törvény uralma nélkül. Az Isten nélküli társadalom utópia, amely csak vérbe, könnybe, szennybe és pusztulásba vezet. Ádám így vall az utolsó jelenetben: „Uram, legyőztél. Ím porban vagyok. Nélküled, ellened hiába vívok, emelj vagy sújts, kitérom keblemet.”

És az irgalmas Isten nem sújtani, hanem felemelni, magához ölelni akar, mint a tékozló fiúról szóló csodálatos példabeszédben.

A harmadik évezred küszöbére értünk, amikor az Isten nélküli társadalom a bűn, a sátán uralma már végső pusztulással fenyegeti a világot. Hiszen az utóbbi években eláradt a korrupció, még az olimpiai mozgalom és az európai közösség vezérkarának egyes tagjait is korrupciós vádakkal illették. Állítólag az éhenhalás szélén álló afrikai népeknek szánt segélyeket dézsmálták. Nem szörnyűség ez? Mefisztó, a sátán diadalmas kacaja hangzik: „Eladó az egész világ, eladó az erény és a bűn, mert a pénz az Isten, és a pénz legázol mindent.” Vagy ahogy egy politológus mondta: „Mindenki eladó, csak az árfolyamot kell tudni.”

És ebben a bűnáradatban csendül fel újra és újra szerte a világon a Fatimai üzenet. „Tartsatok bűnbánatot, térjete vissza Istenhez, és ajánljátok fel magatokat és családotokat Szeplőtelen Szívem menedékebe.” Isten, mint végső menedéket, Máriát, az ő édesanyját küldte a pusztulás felé rohanó világ megmentésére, hogy visszavezesse az élet és szeretet forrásához, Istenhez. Robert Schumann, az európai közösség egyik alapító atyja már ötven évvel ezelőtt így figyelmeztetett: „Európa a harmadik évezredben vagy keresztény lesz vagy egyáltalán nem lesz, mert elpusztítja önmagát.”

A Mária korszak elkezdődött. Ezzel magyarázható a Szűzanya sok-sok megjelenése az utolsó 150 esztendőben. Egy édesanya, aki aggódik gyermekei jövőjéért, nem nézheti tétlenül, hogy a vesztükbe rohannak, int, kér, figyelmeztet, és ha kell, véres könnyeket sír, hogy visszatérítse őket Istenhez. Egy utolsó esélyt akar adni a pusztulás felé rohanó emberiség számára:

1. Megtanít minket újra jól imádkozni

Jézus mennybemenetele előtt, ott az Olajfák hegyén, kiadta a missziós parancsot: „Menjetek és tegyete tanítványommá minden népet, kereszteljéte meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek. És íme én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Apostolok cselekedetei 1. fejezet)

Az apostolok és tanítványok, Jézus mennybemenetele után, Máriával, Jézus anyjával együtt lejöttek az Olajfák hegyéről Jeruzsálembe a cönakulumba, az utolsó vacsora termébe és ott, együtt imádkozva kilenc napon át várták, kérték, könyörögték Jézus ígéréteinek beteljesülését, a Szentlelket. És a tizedik napon, Pünkösöd napján tüzes nyelvek alakjában eljött az isteni Lélek. Ez az Egyház születésnapja, amely imádság útján a Szentlélek által történt.

A Máriás Papi Mozgalom imaközösségeket szervez, mert egy új, jobb, boldogabb világ sem születhet meg, csakis a Szentlélek által, ha lesz elég imádkozó ember, család és közösség.

A szűzanya szinte minden jelenése alkalmával, rózsafüzérrel a kezében kérte és sürgette, imádkozzátok a rózsafüzért! A tapasztalat az, hogy nehezen lesz imádkozó ember abból, aki édesanyja ölében nem tanult meg imádkozni.

II. János Pál pápa azt mondta: „A világ jelenlegi problémáit csak az imádkozó emberek tudják megoldani.”

Az imádság tehát nem pusztá jámborkodás, hanem élet vagy halál kérdése, az ember, a család, és a társadalom számára. A világ mai válsága, a családok széthullása, fogyása és elkereszténytelenedése pusztulással fenyeget. Ezzel szemben áll a magyar közmondás igazsága: „Akik együtt imádkoznak, együtt is maradnak.”

2. A Szűzanya megtanít bennünket újra az igazi szeretetre

A rádió, a televízió és az újságok ezt harsogják: minden bajunk forrása az, hogy kevés a pénz. Ha több pénzünk lesz, minden bajunk megoldódik. Mindez a sátán szemfényvesztő hazugsága. Mert hiába lesz több pénz, ha ellopják, ha elviszi a korrupció. Pénz van, csak nem ott, ahol kellene.

Sok mindenre szüksége van az embernek: munkára, lakásra, pénzre, emberhez méltó életre, de elsősorban szeretetre. Az isteni törvény uralma nélkül megrohad és elpusztul minden: „Amit magadnak akarsz, azt tedd te is másnak, de amit magadnak nem akarsz, azt te se tedd másnak.” vagy „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem tettétek.” – mondta Jézus. Ha mindezt komolyan vennénk, mennyire más lenne az életünk. Szeretet nélküli világban élünk, ez a legnagyobb hiánycikk, pedig égető szükségünk van a szeretetre. Jézus a szeretet forradalmát indította el a világban és ez a Szentlélek által már egyszer megváltoztatta a világot; megszüntette az ókori rabszolgatársadalmat, az úr és rabszolga testvérként ölelte át egymást. Ma egy második pünkösdre, a szeretet világorradalmára van szükség, mert jövője csak a testvéri szeretetre épülő világnak van, és mi ennek a munkásai vagyunk.

3. Fedezzük fel újra keresztény gyökereinket!

Mindez azonban csak az élő, szíveket, lelkeket megváltoztatni tudó hit által lehetséges. Elvesztettük keresztény gyökereinket. A mai szellemi -és erkölcsi zűrzavar gyökere a keresztény hit elvesztése. A Szűzanya ebben is segítene.

ni akar rajtunk. Odafigyel az isteni üzenetre, igent mond Isten akaratára, a názáreti házban, a betlehemi istállóban és a keresztt alatt is. Legyen minden úgy, ahogy Isten akarja. Ezért mondhatta róla szent Erzsébet a találkozásakor: „Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked.” A Szűzanya boldogsága az élő hitnek a boldogsága, amely Isten kezébe teszi életét, sorsát, jövőjét és mindenben teljesíteni akarja Isten akaratát. Ez az ő boldogságának forrása.

Fejezzük be elmélkedésünket a zoltárok szavaival: „Ti, akik Istenről megfélemedtetek, szálljatok magatokba, különben elvesztek és nincs, aki megmenthet titeket.” (49. zoltár 22. vers)

Gyulai Oszkár (2005)

Postaládánkból

Egy közeli ismerősünkről tudtam, hogy súlyos állapotba került, nincs magánál, utolsó óráit éli. Úgy éreztem, imádkoznom kell érte, hogy az Isten utolsó pillanatban adja meg irgalmas kegyelmét, hogy elébe kerülve mellette tudjon dönteni. Miközben imádkoztam, pittyen a telefonom, SMS-t kaptam.

Lányom írta a következőket:

Most megszólalni sem tudok. Ügyelek, keresek egy népdalszöveget az interneten egy kritikához. Hallgatom a CD-t, görgetem az egeret, bambulok. Egyszer csak derült égből villámcsapásként az István jut eszembe, és úgy érzem, mintha itt lenne, és mondani akarna valamit. Felnézek és ez áll a képernyőn:

„Megszabadultam már én a testi haláltól
És megmenekedtem minden nyavalyáimtól.
Bűntől és ördögtől, ez csalárd világtól,
S az örök kárhozattól, s az örök kárhozattól.”

Nagyon üzeni akar, de nem is neked, hanem nekem, hogy mennyit érhet az ima.

Imádkozzunk, mert Isten irgalma felülmúlhatatlan, ezért írtam meg ezt az élményemet.

K.Gyné. budapesti olvasónk

A r ó z s a f ü z é r

Mária Jézushoz vezet

Beszélgetés Gabriele Amorth atyával

Don Gabriele Amorth a Római Egyházmegye exorcistája és az Exorcisták Társulásának díszelnöke. Ezt a társulatot ő alapította 1990-ben, és 2000-ig az elnöke volt. Amorth atya számos könyv szerzője. 2002. júliusában Medjugoreban adta ezt az interjút Dario Dodig atyának.

Don Gabriele, elmondaná nekünk, hogy mi is az exorcizmus?

Az exorcizmus az Egyház hivatalos imája, azaz az Egyház tekintélyével végzett ima, hiszen a püspök által kinevezett pap végzi. Ima szabadulásért a démonoktól, a démon rossz befolyásától vagy a démon okozta bajoktól.

Hogyan befolyásolhatja a Sátán a keresztény embert?

A Sátán folyamatosan és kétféle módon munkálkodik. „Normális” (szokásos) működése a rosszra való kísértés. Minden ember, a születésétől a haláláig harcban áll a Sátánnal, aki rosszra akarja rávenni az embert. Jézus, aki emberré lett, embersége miatt szintén alávetette magát a Sátán kísértéseinek. A Sátán rendkívüli módon is támadhat, súlyos zavarokat, sőt megszállottságot is okozhat.

Hogyan védekezhetiünk a Sátán ellen?

Elsősorban a prevencióról, a megelőzésről kell beszélnünk. Arról, hogy mit kell tennünk, hogy elkerüljük ezt a rosszat. A prevenció lényege, hogy éljünk Isten kegyelmében, legyünk hűségesek az imához, és ne tegyünk semmit, ami ajtót nyithat a démonnak, különösen ne foglalkozunk okkultizmussal. Az okkultizmusnak három fő vonulata van: a mágia, a spiritizmus és a sátánizmus. Aki ilyenekkel foglalkozik, az rendkívüli módon kiszolgáltatja magát a démonnak.

Vajon erősebb a világban manapság a Sátán befolyása a fiatalságra, mint korábban, például a zene hatására?

A Sátánnak ma szinte szabad keze van. Ez nem azt jelenti, hogy nagyobb hatalma van, mint a múltban, hanem, hogy sok ajtó kinyílik előtte. Elsősorban azért, mert megfogyatkozott a hit, s ahol a hit csökken, ott elterjed a babona. Amikor elfordulunk Istentől, olyan praktikákhoz folyamodunk, amik ajtót nyitnak a Sátánnak. Nem kétséges, hogy a média igen sokat tesz ennek érdeké-

ben, elsősorban az egyes filmek erkölcsstelenségével, az erőszak, a szex, a borzalom bemutatásával. Ráadásul a média első helyre tette a boszorkányok, mágosok népszerűsítését, s ezzel teret adott a működésüknek.

Az exorcizmus a legfontosabb a Sátán elleni harcban? Vagy van, ami ezt megelőzi?

A megtérés! Az első, amit kérünk a segítséget kereső emberektől, hogy éljenek Isten kegyelmében, legyenek hűségesek a szentségi és az imaéletben. Ha ezek után szükséges, bátorítjuk őket, hogy vegyenek részt gyógyító, majd szabadító imaszolgálaton, ahogyan azt a Katolikus Karizmatikus megújulásban gyakorolják. Általában ez már megszabadítja a segítséget kérőt – vagy világossá válik, hogy valóban exorcizmusra van szüksége, s akkor végzünk csak exorcizmust, mindenkor szem előtt tartva, hogy az exorcizmus hatása nem mindig közvetlen. Előfordul, hogy éveken keresztül kell folytatni, hogy valaki megszabaduljon.

Az exorcizmus az Isten nevében mondott ima legerősebb formája?

Elméletileg igen. De nem szabad elfeledkezni bizonyos Isten előtt igen fontos tényezőkről. Az Exorcizmus ima, s mint minden imának, ennek is a hatékonysága függ a hit erejétől. Ezért olvashatunk gyakran a szentek életében arról, hogy embereket szabadítottak meg a gonosz lélek zaklatásától, anélkül, hogy exorcisták lettek volna.

Amikor a Sátánról vagy a démoni tevékenységről beszélünk, általában félelem fog el bennünket.

Ezért is élünk olyan ritkán az exorcizmustal. Még a papok sem igen hisznek a Sátán rendkívüli tevékenységében, s amikor a püspök exorcizmustal bízna meg őket, megijednek, mert azt gondolják, ha békén hagyom a Sátánt, ő is békén hagy engem. Pedig ez nem így van! Minél inkább felvesszük ellene a harcot, annál inkább fél tőlünk.

Medjugorjében a Szűzanya gyakran mondja, hogy a Sátán erős, s ezért imára, böjtre és megtérésre hív.

Igen, ez igaz. A Szűzanya gyakran hangsúlyozza, hogy a Sátán erős, szét akarja rombolni az ő tervét, s ezért imára, imára, imára hív.

A Szűzanya üzeneteiben a rózsafüzér imádkozására, szentségimádásra, a kereszt előtti imára szólít, s azt mondja, hogy ezeken keresztül még a háborút is meg lehet állítani.

Én mindig Fatima folytatásaként értelmeztem Medjugorjét. Ha imádkozunk, böjtöltünk volna, nem tört volna ki a II. világháború. Nem hallgattunk a Szűzanyára. S ő itt, Medjugorjében is állandóan imát kér a békéért. Jelenésében mindig megjelöli a nevével a jelenés célját. Lourdesban azt mondta: Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás, Fatimában mint a Rózsafüzér Királynője mutatkozott be, Medjugorjében pedig mint a Béke Királynője.

Mindannyian emlékezünk a jelenések kezdetekor az égre íródó szavakra: Mir, mir, mir! Béke! Béke! Béke! Világosan látszik, hogy az emberiség a háború felé rohan. A Szűzanya sürgeti az imát és a keresztény életmódot, hogy ezt elkerülhessük.

A Béke Királynője a bűnt is sürgeti, ami mintha kicsit elfelejtődött volna az Egyházban. Azt mondja, hogy az Evangélium szerint imával és bűntel ellenállhatunk a Sátán befolyásának.

Igen, így igaz. A Szűzanya gyakran beszél az imáról és a bűnről. Annak idején ezt tette Fatimában, s most Medjugorjében. S azt gondolom, ez igen fontos, mert ma a fogyasztói társadalom lelkülete terjed. Mindenki azt keresi, hogyan kerülhetné el az áldozatot, s így bűnnek teszi ki magát. A keresztény élethez az imán kívül szükség van bizonyos fegyelemre, e nélkül tönkremegy. Mondok egy példát: ma a családok olyan könnyen szétesnek. Az esküvőt még talán megtartják, de a pár igen könnyen elválík, mert nem ismerik az áldozathozatalt. Ahhoz, hogy közösségben éljünk valakivel, képesnek kell lennünk elfogadnunk a másik hiányosságait. Az áldozatkészség hiánya vezet oda, hogy a keresztények nem élék meg igazán a kereszténységüket. Ugyanígy abortuszra is mennek, mert nem vállalják a gyermeknevelés áldozatát. Így a házasság elsődleges célja pusztul, mert nincs áldozatkészség. Csak ha hozzászokunk az áldozathozatalhoz, akkor vagyunk képesek krisztusi életet élni.

A Szűzanya azt kéri, bízzuk egészen órá magunkat, hogy Jézushoz vezethessen bennünket. Hát nem ez a keresztény élet lényege?

Valóban. Medjugorje az imádság és áldozatkészség iskolája, ahol megváltozik az emberek élete. Világméretű a hatása. Gondoljunk csak arra, hány imacsoport jött éltre Medjugorje hatására. Én is vezetek egy 1984-ben alakul imacsoportot, úgy alakítjuk együttléteinket, ahogyan az Medjugorjében történik. 700-750 ember jön össze. Átélmeledjük a Szűzanya havi üzenetét a Szentírás fényében, hiszen a Szűzanya soha nem mond semmi újat, hanem azt kéri, hogy tegyük, amit Jézus mond. S világszerte vannak ehhez hasonló csoportok.

Igaz, hogy Medjugorje túl nagy falat a Sátán számra?

Minden bizonnyal Medjugorje védvonal a Sátán ellen. A Sátán gyűlöli, mert a megtérés, az ima és az élet átalakulásának a helye.

Atya, mit tanácsol nekiünk?

Mária utoljára elhangzó szava az Evangéliumban: Tegyétek, amit mond! A Szűzanya sürgeti, hogy az Evangélium szerint éljünk. Minden medjugorjei imacsoportnak a középpontjában az Eukarisztia áll, mert Mária Jézushoz vezet, azt szeretnék, hogy megéljük Jézus tanítását. Ezt kívánom mindenkinek. Járjon közben értünk a Szeplőtelen, hogy a Mindenható, az Atya, a Fiú és a Szentlélek áldása szálljon mindannyiunkra.

(Forrás: Spiritdaily, Medjugorje hangja, 2007. június)